

Punten bij de Parasja: Vajigash – Vertrouwen op Gods Plan

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja—korte gedachten bij het wekelijkse Torah gedeelte.

De Parasja van deze week heet Vajigash. In het Hebreeuws betekent dat “en hij naderde”. De Parasja gaat van Genesis 44:18 tot Genesis 47:27.

Deze Parasja begint met het verhaal van Juda die pleit voor zijn broer Benjamin die door Jozef gevangen is genomen (Genesis 44:18-34).

Daarna maakt Jozef zijn ware identiteit bekend aan zijn broers (Genesis 45).

Vervolgens brengt Jacob zijn hele familie naar Egypte en wordt herenigd met zijn zoon Jozef (Genesis 46).

De Parasja besluit met een overzicht van het werk van Jozef in Egypte tijdens de hongersnood en dat Israël zich vestigt in het land Gosen (Genesis 47:1-27).

Er is veel te zeggen over dit Torah gedeelte. Vandaag delen we een gedachte over Gods soevereiniteit.

Genesis 45:4-8

Jozef zei tegen zijn broers: Kom toch dichterbij me! En zij kwamen dichterbij. Toen zei hij: Ik ben Jozef, jullie broer, die jullie naar Egypte verkocht hebben. Maar nu, wees niet bedroefd en laat jullie ogen niet in toorn ontvlammen omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van jullie leven. Deze twee jaren is er immers honger geweest in het midden van het land, en er komen nog vijf jaren waarin er geen ploegen of oogsten zal zijn. God heeft mij vóór jullie uit gezonden, om voor jullie een overblijfsel veilig te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden. Nu dan, niet jullie hebben mij hiernaartoe gestuurd, maar God. Hij heeft mij aangesteld als een vader voor de farao, als heer over heel zijn huis en als heerser over heel het land Egypte.

Worstel jij wel eens met het feit dat Gods timing en manieren om Zijn doelen te bereiken niet altijd gebeuren zoals en wanneer wij dat willen of verwachten? Jozef kan meepraten over die worsteling!

Nu we bijna aan het eind zijn gekomen van het verhaal van Jozef, ontdekken we dat God Jozef op geweldige manieren heeft gebruikt – hij heeft niet alleen zijn familie gered van een grote hongersnood, maar de hele regio. Dat was al die tijd al Gods plan voor Jozef. En toch waren er vele jaren voor nodig en moesten er veel vreemde en moeilijke dingen gebeuren om Gods doel te realiseren, door Jozef heen.

Aan het begin van het verhaal van Jozef, zien we dat God Jozef allerlei fantastische dromen gaf. Op een dag zou hij een machtig heerser worden. Dat zijn beste toffe dromen, toch?!

Maar Jozef had waarschijnlijk niet verwacht dat die dromen werkelijkheid zouden worden doordat hij werd verraden door zijn eigen familie, in een put werd gegooid, verkocht als slaaf en later in de gevangenis terecht kwam na een valse beschuldiging. Toen hij jarenlang in de gevangenis zat, dacht Jozef waarschijnlijk niet dat die dingen zouden meehelpen om Gods plan voor zijn leven te vervullen. Maar nu zijn we hier!

Het verhaal van Jozef leert ons dat God alles in Zijn hand heeft. Zijn zegeningen en wijsheid ontdekken we in wat op het eerste gezicht verschrikkelijke omstandigheden zijn. Het maakt niet uit wat iemand anders doet, God zit nog steeds op Zijn troon. Hij is nog steeds soeverein. Zijn plannen slagen, op Zijn tijd. Daar mogen we hoop uit halen.

En misschien geeft dat inzicht ons ook de kracht om te vergeven. God keurt zonde of slechte dingen die mensen doen absoluut niet goed. Toch kan Hij het uitwerken ten goede, zoals de Bijbel duidelijk leert in dit verhaal. Hij gebruikt de gebeurtenissen in je leven – zelfs de pijnlijke en moeilijke gebeurtenissen— om jou te helpen groeien en jou te brengen waar je moet zijn. Misschien kunnen we in het licht van het grotere geheel de mensen vergeven die ons pijn hebben gedaan, net zoals Jozef uiteindelijk zijn broers kon vergeven.

Iets om over na te denken.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!